Dosarul nr. 2c-2146/23
2-23118139-12-2c-15082023-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

03 aprilie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Zilant” către ÎS ”Calea Ferată din Moldova” privind încasarea datoriei, dobînzii de întârziere, cheltuielile judiciare,

a constatat :

La data de 14 august 2023, reprezentatul SRL „Zilant”, avocatul Muntean Sergiu a înaintat o cererea de chemare în judecată împotriva ”Depoul de Vagoane de Călători sucursala ÎS „Calea Ferată din Moldova” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” solicitând încasarea datoriei în mărime de 566815,40 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 296782,21 lei, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 25914 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 35 000 lei.

Cauza respectivă a fost repartizată aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Octavian Dvornic, iar prin încheierea din 21 august 2023 cauza a fost acceptată spre examinare și fixată ședință de judecată.

În susținerea acțiunii a indicat faptul că ”Zilant” S.R.L, în perioada anilor 2018-2019 a vândut și livrat către pârâți marfă ce reprezenta textile în sumă totală de 626 814, 75 lei, dintre care pârâții au achitat pe parcursul anilor 2018-2019 suma de 60 000 lei, astfel formându-se o datorie de 566 815, 40 lei.

Reclamatul notează faptul că în perioada nominalizată Depoul de Vagoane de Călători, sucursala ÎS CFM, a semnat și acceptat următoarele facturi: ÎM 0159014 din 30.07.2018, ÎM 0159013 din 30.07.2018, ÎM 0159018 din 31.07.2018, ÎM 0158670 din 08.08.2018, ÎM 0159081 din 09.08.2018, ÎM 1645455 din 08.10.2019.

La data de 16 decembrie 2022 Depoul de Vagoane de Călători, sucursala ÎS „Calea Ferată din Moldova”, în persoana conducătorului, a semnat cu reclamantul SRL ”Zilant” actul de verificare care confirmă corpul datoriei de datorie de 566 815, 40 lei.

Totodată prin Actul de verificare privind decontările reciproce 16 decembrie 2022 care au fost recunoscute aceste operațiuni dar și corpul datoriei.

Prin urmare, reclamantul a manifestat diligența necesară pentru executarea obligațiilor asumate față de pârât, și anume, i-a vândut marfă acestuia în cantitatea și calitatea solicitată,

nefiind înregistrate în acest sens nici o pretenție din partea Depoul de Vagoane de Călători, sucursala ÎS „Calea Ferată din Moldova” și nici din partea ÎS Calea Ferată din Moldova;

Pârâtul, însă, nu a manifestat aceeași diligență față de obligațiile sale, neachitând prețul pentru marfa vândută, acumulând astfel, o datorie în mărime de 566 815, 40 lei.

În vederea soluționării amiabile a litigiului, reclamantul a expediat la data 26 iulie 2023 în adresa pârâtului o notificare privitor la achitarea corpului datoriei în mărime de 566 815, 40 lei, a dobânzilor și a cheltuielilor aferente etc. Notificarea a fost expediată prin poștă cu aviz recomandat de recepție.

La data de 27 iulie 2023 notificarea a fost recepționată de ambii copîrîți, însă fără nici un rezultat, temei pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată solicitând încasarea datoriilor.

Cauza respectivă a fost repartizată aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Octavian Dvornic, iar prin încheierea din 21 august 2023 cauza a fost acceptată spre examinare și fixată ședință de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul centru 26 decembrie 2024 s-a încetat pretențiile la cererea depusă de SRL ”Zilant” împotriva Depoul de vagoane de Călători sucursala ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind încasarea datoriei, dobînzii de întârziere, cheltuielile de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul centru 19 martie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea privind declararea excepției de tardivitate invocate de reprezentatul ÎS „Calea Ferată din Moldova” împotriva acțiunii depuse de SRL ”Zilant” împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind încasarea datoriei, dobînzii de întârziere, cheltuielile de judecată.(f.d

La 03 ianuarie 2025, prin intermediul Direcției de evidentă procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul centru a parvenit din partea reprezentantului SRL „Zilant” o cerere de concretizare a acțiunii astfel SRL „Zilant” solicită încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” datoria în mărime de 566815,40, dobînda de întîrziere în mărime de 413761,83 lei, taxa de stat în mărime de 30644 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 35 000 lei (f.d 151-153)

În ședința de judecată reprezentatul reclamantului a susținut integral acțiunea concretizată pe motivele de fapt și de drept, solicitând admiterea acesteia integral.

Reprezentantul pârâtului ÎS „Calea Ferată din Moldova” în ședința de judecată și în referința depusă acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea acesteai ca fiind neîntemeiată și tardive. Totodată s-a indicat faptul că suma de 566 815,40 lei a fost insuficient de demonstrate.(f.d. 140-145)

Aprecierea instanței de judecată

Audiind reprezentantul reclamantului și a pârâtului, examinând materialele cauzei și probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile

legale, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

Prin prisma art.6 CEDO și art.241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză, clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate

Instanța de judecată, menţionează că, art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu art. 240 alin.(3) din Codul de procedură civilă instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Acest text de lege, presupune limitarea la obiectul acţiunii depuse de reclamant şi la temeiurile invocate de acesta, atât în fapt cât şi în drept, în motivarea obiectului acţiunii constituit din aceste pretenţii.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță

privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art.1 alin.(2) Cod civil, persoanele fizice şi juridice sînt libere să stabilească pe bază de contract drepturile şi obligaţiile lor, orice alte condiţii contractuale, dacă acestea nu contravin legii.

Conform art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice, care conform art. 10 Cod civil se realizează pe cale judiciară, inclusiv prin metodele statuate la art. 11 Cod civil, care reglementează operarea apărării inclusiv prin recunoaşterea dreptului, restabilirea acestuia, dar şi alte căi prevăzute de Lege.

Articolul 9 alin. (1) Cod civil, prevede expres că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Conform art. 14 Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Astfel, luând în considerație natura pretențiilor înaintate și data apariției raportului obligațional legea aplicabilă este Codul civil în vigoare până la 01 martie 2019 în special normele ce reglementează apariția, executarea și stingerea obligațiilor precum și prevederile ce reglementează contractul de vânzare cumpărare.

În ședința de judecată s-a constatat că la potrivit facturilor fiscale seria nr. ÎM 0159014 din 30.07.2018 în mărime de 133733,75 lei, factura nr.ÎM 0159013 din 30.07.2018 în mărime de lei 126836,50 lei, factura nr.ÎM 0159018 din 31.07.2018 în mărime de 145500,15 lei, factura nr ÎM 0158670 din 08.08.2018 în mărime de 103141,50 lei, factura nr ÎM 0159081 din 09.08.2018 în mărime de 103141,50 lei, factura nr ÎM 1645455 din 08.10.2019 în mărime de 14462 lei, întreprinderea ”Zilant ”SA a livrat către Întreprinderea de Stat ”Calea Ferată din Moldova” mărfuri în sumă totală de 566815,40 lei, fapt ce se atestă semnătura persoanei responsabile și certificarea cu ștampila întreprinderii de către ambele părți (f.d.13-18).

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce între Depoul de Vagoane sucursala ÎS Calea Ferată din Moldova și ”Zilant” SRL întocmit la 16 decembrie 2022, pentru perioada 30 iulie 2018-16 decembrie 2022, soldul datoriei constituie suma de 566815,40 lei, fiind contrasemnat și certificat cu ștampila întreprinderii de către ambele părți (f.d.26).

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 26 iulie 2023, ”Zilant” SRL a înmânat către ”Depoul de Vagoane de Călători” sucursala ÎS ”Calea Ferată din Moldova” și ÎS” Calea Ferată din Moldova” reclamația repetată prin care a solicitat ca în termenul de 5 zile calendaristice de la recepționarea notificării să fie achitată datoria în sumă de 566815,40 lei datoria de bază și 305804,67 lei dobânda de întârziere , precum și 35 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică (f.d.23-25).

Potrivit copiilor avizelor de recepție anexat la dosar (f.d 27) atât ÎS ”Calea Ferată din Moldova” cât și Depoul de Vagoane de Călători sucursala ÎS ”Calea Ferată din Moldova” au recepționat notificările expediată la adresele indicate, fapt confirmat prin semnăturile aplicate.

Potrivit art. 183 Cod de procedură civilă, persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.(2) Stabilirea şi schimbarea sediului sînt opozabile terţilor din momentul înregistrării de stat.(3) Adresa poştală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea şi alte adrese pentru corespondenţă.(4) Toate documentele şi scrisorile intrate la sediu se consideră recepţionate de către persoana juridică.*(*5) Persoana juridică este obligată să publice un aviz în “Monitorul Oficial al Republicii Moldova” despre modificarea sediului sub sancţiunea plăţii de despăgubiri.

Luând în considerație că în timpul indicat în cererea prealabilă, pârâtul nu a achitat datoria, mai mult ca atât nici după depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul nu a reacționat și nu și-a onorat obligațiile asumate, reprezentatul reclamantului la 14 august 2023 s-a adresat cu acțiune în judecată privind încasarea datoriilor și a dobânzilor.

În speță, instanța relevă că între părţi au fost instituite relaţii civile contractuale guvernate de normele legale prevăzute la 735 Cod civil, care prevede că, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Potrivit art.512 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.513 alin (1) Cod civil debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Norma prevăzută la art. 514 Cod civil indică expres că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Luând în considerație dispozițiile normelor sus citate, instanța consideră întemeiată pretenția privind încasarea datoriei în sumă de 566 815,40 lei, deoarece potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 16 decembrie 2022 se confirmă cu certitudine datoria pârâtului față de reclamant în sumă de 566 815,40 lei.

De altfel, prevederile art. 572 alin.(1) şi (2) Cod civil, indică expres că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Materialele cauzei demonstrează că reclamantul şi-a onorat integral obligaţiile contractuale, livrând către pârât serviciile comandate, fapt ce se confirmă prin conținutul actului de verificare anexat la dosar. Însă, din actele cauzei rezultă că, pârâtul nu şi-a onorat integral obligaţiile contractuale ce vizează modul de plată, acumulând restanţă de plată faţă de reclamant. Reclamantul a prezentat instanţei probe justificative, care confirmă faptul neexecutării obligaţiunilor contractuale de către pârât, însă pârâtul la momentul examinării cauzei în fond nu a prezentat instanţei dovezile necesare ce ar certifica faptul stingerii sumei contestate şi nici nu a argumentat refuzul de a achita plata solicitată.

Referitor la argumentul pârâtului precum că actul de verificare a decontărilor între ”Depoul de Vagoane de călători” sucursala ÎS Calea Ferată din Moldova și ”Zilant” SRL nu poate fi luat în considerație pe motiv că Depoul de Vagoane de călători nu are împuterniciri de a-l semna, instanța reține că actul nominalizat a fost semnat de către conducătorul Depoului de Vagoane de călători” sucursala ÎS ”Calea Ferată din Moldova” cât și de către contabilul șef, fiind aplicată ștampila instituției nominalizate.

Corespunzător se reține că deși reprezentantul pârâtului a invocat faptul că nu este cert cine a semnat actul de verificare cât și facturile fiscale, la materialele cauzei nu au fost prezentate careva înscrisuri care să combată argumentul precum că persoanele care au semnat actul nu sunt reprezentanți ai ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

Ţinând cont de faptul că la momentul examinării cauzei lipsesc dovezi de achitare de către pârât a datoriei debitoriale în mărime de 566815,40 lei, instanţa ajunge la concluzia că suma dată urmează a fi încasată din contul pârâtului.

Referitor la solicitarea privind încasarea sumei cu titlu de dobândă de întîrziere în mărime de 413761,83 *lei,* pentru neachitarea în termen a facturilor calculate din ziua scadenței plăților instanța reține că potrivit art. 602 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Conform art. 619 alin.(1) Codul civil, (în vigoarea până la modificările din 01 martie 2019) Obligaţiilor pecuniare li se aplică dobînzi pe perioada întîrzierii. Dobînda de întîrziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.(2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

(3) În cazul în care creditorul poate cere în alt temei juridic dobînzi mai mari, ele vor trebui plătite. Nu se exclude invocarea dreptului privind repararea unui alt prejudiciu.

(4) Dobînzile de întîrziere nu se aplică la dobînzi.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, pârâtul nu a achitat marfa primită conform facturilor fiscale menționate supra, în termenul prevăzut.

Potrivit art. 617 alin (4) Cod civil, debitorul este în întîrziere dacă nu execută obligaţia în termen de 30 de zile de la scadenţă şi de la intrarea unei note de plată sau unei alte invitaţii de plată similare. Această dispoziţie se aplică debitorului consumator numai dacă în nota de plată sau în invitaţia de plată similară este indicat în mod special efectele menţionate.

De altfel, factura nr. ÎM 0159014 din 30.07.2018 în mărime de 133733,75 lei, urma a fi achitată până la data de 30 august 2018, factura nr.ÎM 0159013 din 30.07.2018 în mărime de lei 126836,50 lei, urma a fi achitată până la data de 30 august 2018, factura nr.ÎM 0159018 din 31.07.2018 în mărime de 145500,15 lei urma a fi achitată până la data de 31 august 2018, factura nr ÎM 0158670 din 08.08.2018 în mărime de 103141,50 lei urma a fi achitată până la data de 8 septembrie 2018, factura nr ÎM 0159081 din 09.08.2018 în mărime de 103141,50 lei urma a fi

achitată până la data de 9 septembrie 2018, factura nr ÎM 1645455 din 08.10.2019 în mărime de 14462 lei urma a fi achitată până la data de 8 noiembrie 2018.

Prin urmare reieșind din calculul prezentat instanța consideră justificat a dispune încasarea dobânzii de întârziere în mărime totală de 413761,83 lei, calculată pentru perioada 10 august 2020 până la 14 februarie 2025 reieșind din datoria formată de 566814,40 lei.

La caz, instanța de judecată a constatat admiterea de către pârâtă a încălcării obligațiunilor contractuale prin neplata mărfii primite conform facturilor fiscale mai sus indicate, din care considerente a ajuns la concluzia admiterii pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere, or plata pentru marfa livrată nu a fost efectuată nici după ce reclamantul s-a adresat cu acțiune în judecată.

Din aceste considerente instanța a ajuns la concluzia de a admite integral pretenția privind încasarea de la pârât a dobânzii de întârziere în mărime de 413761,83 lei.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța reține că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 83 Cod de procedură civilă al RM, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Corespunzător, în situația în care a fost admisă cererea de chemare în judecată inițiată, iar la depunerea cererii a fost achitată taxa de stat confirmată prin ordinul de plată nr.357 din 9 august 2023 și nr.65 din 14 februarie 2025 (f.d 2, 154), instanța de judecată conchide a încasa de la pârât în beneficiul lui reclamantului cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat proporțional pretenției admise și anume în sumă de 29 417,30 lei.

Conform art.96 alin.(1),(1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că reclamantul a fost reprezentat în instanţa de judecată de avocatul Muntean Sergiu, împuternicit în baza mandatului MA nr. 2068608 din 25 iulie 2023 (f.d.3).

Potrivit facturii nr. EAI 000410445 din 27 iulie 2023, ”Zilant” SRL a achitat pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul Muntean Sergiu suma de 35 000 lei (f.d.19)

Corespunzător la cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 35 000 lei, instanța ține să menționeze că la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportului avocatului la soluţionarea cauzei, timpului şi muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză.

Potrivit pct.15 al Recomandării Consiliului Uniunii Avocaţiilor din 30.03.2012 privind cuantumul onorariilor avocaţiilor şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Conform pct.21[1] a hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile nr. 25 din 28.06.2004, soluţionând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine următoarele: Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În context, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, instanţa de judecată, admite parțial cererea reprezentantului reclamantului și va încasa suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, care este una reală, necesară şi rezonabilă.

Conform art.6 al.1 din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Zilant” către ÎS „Calea Ferată din Moldova” privind încasarea datoriei, dobînzii de întârziere, cheltuielile judiciare.

Se încasează de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Zilant” datoria în mărime de 566815,40 (cinci sute șaizeci și șase mii opt sute cincisprezece, 40) lei, dobînda de întîrziere în mărime de 413761,83 (patru sute treisprezece mii șapte sute șase zeci și unu, 83) lei, taxa de stat în mărime de 29417,30 (douăzeci și nouă mii patru sute șaptesprezece, 30) lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 (zece mii) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic